کیهان

پنجشنبه ۳۰ بهمن ۱۴۰۴ □ اول رمضان ۱۴۴۷ □ ۱۹ فوریه ۲۰۲۶ □ شماره ۲۴۰۸۲

صفحه آخر

اذان ظهر: ۱۲/۱۸، اذان مغرب: ۱۸/۰۸، نیمه‌شب شرعی: ۲۳/۳۶، اذان صبح(فردا): ۵/۲۲، طلوع آفتاب(فردا): ۶/۴۶

آمریکا دست از کشتار ونزوئلایی‌ها بر نمی‌دارد
حمله به ۳ قایق دیگر با ۱۱ کشته

با وجود حمله نظامی به ونزوئلا و ربودن رئیس‌جمهور این کشور دولت ترامپ همچنان به کشتار ونزوئلایی‌ها در دریای کارائیب و اقیانوس آرام ادامه می‌دهد.

براساس گزارش‌ها ارتش آمریکا در جدیدترین حملات خود به دو قایق در شـرق اقیانوس آرام و یک قایق دیگر در کارائیب به بهانه قاچاق موادمخدر حمله کرده که موجب کشته شـدن ۱۱ نفر شده اسـت. به گزارش ایرنا، مرکز فرماندهی جنوبی آمریکا شـامگاه سه‌شنبه به وقت ایران اعلام کرد که ارتش هشـت مرد مظنون به «تروریست موادمخدر» را در شرق اقیانوس آرام، چهار نفر را در حمله به قایق اول و چهار نفر دیگر را در حمله به قایق دوم کشته است. ارتش آمریکا مدعی شـد سه «تروریست موادمخدر» نیز در قایق سوم که در کارائیب در حال حرکت بود هم کشته شدند گفتنی است ارتش آمریکا از دوم سـپتامبر ۲۰۲۵ (۱۱ شهریور) به بهانه مبـارزه با موادمخدر در ۴۲ حمله دسـت‌کم ۱۴۴ تن را در دریای کارائیب و اقیانوس آرام کشته است.

تدابیر شدید امنیتی در مرز عراق و عربستان برای مقابله با نفوذ داعش

منبع امنیتی عراقی از تدابیر شدید امنیتی نیروهای بسیج مردمی عراق (حشدالشعبی) در گذرگاه مرزی با عربستان در غرب استان الانبار، برای مقابله با داعش، خبر داد.

به گزارش «ایرنا» به نقل از «المعلومه»، یک منبع امنیتی در استان الانبار عراق اعلام کرد به دلایلی اقدامات امنیتی شدیدی در گذرگاه مرزی «عرعر» با عربستان در غرب استان الانبار اجرا شده است. این منبع افزود: «نیروهای حشدالشعبی عراق پس از رصد تحرکات مشکوک عناصر تروریستی داعش، اقدامات امنیتی شدیدی را در مناطق بیابانی مجاور گذرگاه مرزی عرعر با عربستان اعمال کرده‌اند. نیروهای بسیج مردمی عراق مخفیگاه‌های داعش را در صحرای ناحیه «النخیب» و سایر مناطق صعب‌العبور در امتداد نوار مرزی هدف قرار داده اسـت.»خبر دیگر، آن‌طور که «ایسنا» نوشته است، براساس گزارش منابع رسانه‌ای عراقی، وزارت خارجه آمریکا با اعلام موضعی صریح تأکید کرده است که انتخاب رئیس ائتلاف دولت قانون برای نخست‌وزیری عراق می‌تواند به بازنگری در مناسبات دوجانبه منجر شود.

نگاه

«نئوامپریالیسم» ترامپ در امتداد تاریخ مداخله‌گری آمریکا

مترجم: سید محمد امین آبادی

اینکه ربوده شدن رئیس‌جمهور ونزوئلا، «نیکلاس مادورو»، و همسرش در سـوم ژانویه(۱۳ دی) را بازگشت واشنگتن به سیاستی امپریالیستی بدانیم که ظاهراً در سال ۱۹۴۵ یا حتی ۱۹۱۸ کنار گذاشته شده بود، مستلزم حافظه‌ای به‌شـدت گزینشی است. آمریکا اساساً هرگز از سیاست‌های امپریالیستی دست نکشیده بود که حالا دوباره به آن بازگشته باشد.

چیزی فریبکارانه در بازگشـت ناگهانی واژه «امپریالیستی» به رسانه‌های غربی وجود دارد؛ رسانه‌هایی که پیش‌تر این اصطلاح را فقط برای روسیه به‌کار می‌بردند. اگر به دورهٔ پس از جنگ سرد محدود شویم، واشنگتن در سال ۱۹۸۹، تحت ریاست‌جمهوری «جورج اچ. دبلیو. بوش»، پس از سال‌ها ابتلا به «سندرم ویتنام»، به شـیوه‌ای بسیار مشابه به عملیات نظامی گسترده بازگشت. همانند مداخله اخیر در ونزوئلا، حمله به پاناما و ربودن دیکتاتور آن، «مانوئل نوریه‌گا» نیز به عنوان یک عملیات پلیسی ضد مواد مخدر معرفی شد. این رویداد آغازگر موج تازه‌ای از مداخلات آمریکا بود که در نهایت به حمله به عراق در سال ۲۰۰۳ تحت ریاسـت‌جمهوری «جورج دبلیو. بوش» انجامید. اشغال عراق و افغانستان پس از حملات ۱۱ سـپتامبر ۲۰۰۱، به‌سـرعت به باتلاق‌هایی تبدیل شد که آمریکا تنها پس از تحمل خسارات قابل‌توجه توانست از آنها خارج شود.

این دو شکسـت بزرگ - به‌ویژه عراق، که منافع بسیار گسترده‌تر و منابع عظیم‌تـری از آمریکا را درگیر کرده بود - «سـندرم ویتنـام» را احیا کرد. اما جانشین بوش یعنی باراک اوباما، که به مخالفت با حمله به عراق افتخار می‌کرد، رکورد استفاده از حملات از راه دور، به‌ویژه با پهپادها، را شکست. دونالد ترامپ در دوره نخسـت ریاست‌جمهوری خود همین مسـیر را ادامه داد، و جو بایدن نیز همین رویکرد را دنبال کرد. پس چه چیز جدیدی در مورد اقدام ترامپ در دزدی دریایی بین‌المللی در ونزوئلا وجود دارد؟ این اقدام به عنوان بازگشت به سیاسـت «تغییر رژیم» که پس از فاجعه عراق کنار گذاشته شده بود، توصیف شده است. اما این برداشت هم اشتباه است. خود این عبارت بیش از هر چیز به اشـغال عراق اشاره دارد. این عبارت در دوره اول ریاست جمهوری جورج دبلیو بوش رواج پیدا کرد. با پایان جنگ سرد، نقش ظاهراً جدید واشنگتن این بود که گفتـار خود را با کردار خویش هماهنگ کند و تغییر دموکراتیک را در مقیاس جهانی ترویج دهد. قرار بود «تغییر رژیم» در عراق با «ملت‌سازی» همراه باشد: ساختن دولتی جدید تحت قیمومت آمریکا به‌عنوان قدرت اشغالگر، مشابه آنچه پس از سال ۱۹۴۵ در آلمان غربی و ژاپن رخ داده بود. عراق قرار بود به ویترین تغییر دموکراتیک در خاورمیانه تبدیل شود؛ نمونه‌ای چنان قانع‌کننده که همراه با فشـار آمریکا، سـایر دولت‌های منطقه را به تقلیـد از این الگوی به‌اصطلاح فضیلت‌مند وادارد و واشنگتن سرانجام بتواند جهانی را بر اساس تصویر و الگوی خود بسازد.

بدیهی است که چنین چشم‌اندازی برای حکومت‌های خودکامه خاورمیانه جذابیتی نداشـت، به‌ویژه دولت‌های تابع واشـنگتن که سـال‌ها از سـازش «واقع‌گرایانه» قدرت مسـلط آمریکایی با استبدادشان بهره‌مند شده بودند. این حکومت‌های خودکامه وابسـته، در درون دولت بوش علیه نومحافظه‌کاران وارد نبرد شـدند و بر وزارت خارجه و سیا تکیه کردند. به‌ویژه سعودی‌ها کوشیدند رئیس‌جمهـور آمریکا را متقاعد کنند که از هرگونه جاه‌طلبی برای بازسـازی بنیادی رژیم بغداد دسـت بکشد. آنها همراه با متحد عراقی سیا (و نخست‌وزیر بعدی عراق)، ایاد علاوی، به بوش پیشـنهاد کردند که با فرماندهی ارتش بعثی همکاری کند تا به آنها برای کنار زدن صدام حسین و جهت‌دهی دوباره عراق در مسیری سازگار با منافع منطقه‌ای آمریکا کمک کند. علاوی بعدها گفت: «ایده ما این بود که لایه بالایی را برداریم و بقیه رژیم را دست‌نخورده باقی بگذاریم.»

وقتـی متحدان نومحافظه‌کاران در عراق، به رهبری «احمد چلبی»، از این طرح باخبر شـدند، در رسـانه‌ها هشـدار دادند و یک حلقه عرب-آمریکایی را متهم کردند که می‌خواهد «صدامیسم بدون صدام» را تداوم بخشد. با حمایت نخسـت‌وزیر بریتانیا، «تونی بلر»، نومحافظه‌کاران دسـت بـالا را پیدا کردند. اما طـرح آنها برای آمریکا فاجعه‌بار از کار درآمـد: برچیدن دولت عراق به نام «بعث‌زدایی» با الهام از نازی‌زدایی آلمان به هرج‌ومرج و آشوب منتهی شد.

از آن پس، درس عراق چنین تفسیر شد که اشتباه مرگبار، برچیدن دستگاه دولتی بوده اسـت؛ دستگاهی که می‌بایست حفظ می‌شد تا کشور را اداره کند. بنابراین، با کنار گذاشته شـدن دموکراتیزاسیون تحمیل‌شده از طریق مداخله نظامی، باراک اوباما کوشید مسیر دموکراتیزاسیون از پایین به بالا را دنبال کند. شکسـت این راهبرد جایگزین - به‌ویژه بازگشت حاکمیت نظامیان در مصر در سـال ۲۰۱۳، با حمایت ریاض و برخلاف خواست واشنگتن - به افول سریع آن انجامید. در نهایت، تنها مسیری که پیش از اشغال عراق از سوی رهبری سعودی توصیه شده بود، باقی ماند: این برداشت که هرجا منافع اساسی آمریکا در میان است، بهتر است رژیم‌های موجود وادار به تبعیت از خواست‌های واشنگتن شوند، تا اینکه سرنگون گردند و خطر هرج‌ومرج ایجاد شود.

این درس از نظر ترامپ دور نماند. او در واکنش به فاجعه عراق، خواسـتار اسـتفاده از زور برای تصاحب منابع نفتی این کشور شد؛ رویکردی که بعدها به یکی از ویژگی‌های دوران ریاست‌جمهوری‌اش بدل شد. در سال ۲۰۱۱، آخرین سـال اشغال عراق توسط آمریکا، او اوباما را به‌خاطر ترک این کشور بدون آنکه کنترل نفتش را به دسـت گرفته باشد، سرزنش کرد. در کتاب «وقت آن است که سـخت بگیریم» که لحن و جهت‌گیری کارزار انتخاباتی آینده‌اش را تعیین کـرد، ترامپ در فصلی با عنوان «نفت را تصاحب کنید» و زیر عنوان «غنایم از آنِ پیروز اسـت» به عراق پرداخت. او استدلال کرد که آمریکا باید نفت عراق را تصاحب کند تا مانع از دستیابی ایران به آن شود. این همان استدلالی است که او اخیراً برای توجیه اهداف خود درباره ونزوئلا و گرینلند به‌کار برده و مدعی شده است که هر دو در معرض نفوذ چین و روسیه قرار دارند.

ترامپ که به‌شـدت نسـبت به سیاسـت «تغییر رژیم» با هدف استقرار دموکراسـی انتقاد پیدا کرده بـود، نتایج منطقی آن را دنبال کـرد. با الهام از درس عراق، دولت او در سال ۲۰۱۸ با افسران نظامی ونزوئلا که در حال تدارک کودتا در کاراکاس بودند، ارتباط برقرار کرد؛ افسرانی که با این حال در فهرست واشـنگتن از مقامات رژیم متهم به ارتکاب جرم و دست داشتن در قاچاق مواد مخدر قرار داشـتند. نخسـتین تلاش آنها در همان آغاز خنثی شد. تلاش دوم درآوریل ۲۰۱۹ (فروردین ۱۳۹۸) نیز به جایی نرسـید، زیرا نتوانست ارتش یا مردم را بسـیج کند. این شکست برای ترامپ تلخ بود این ناکامی، بیزاری او از توسل به آرمان دموکراسی را تشدید کرد.

نخستین سفر خارجی سیاسی ترامپ در دوره دوم ریاست‌جمهوری‌اش در سال گذشته، همانند دوره نخست، به عربستان سعودی بود. او ضمن انتقاد تند از اصل ایده ترویج دموکراسی در خاورمیانه، ادعا کرد علاقه چندانی به استفاده از زور نـدارد. این لفاظی توخالی، همراه با ادعای او مبنی بر صلح‌طلب بودن و چشم داشتن به جایزه نوبل، تصویری گمراه‌کننده از ترامپ ایجاد کرد که او را با انزواطلبی - گرایشی که به‌طور سنتی با راست افراطی آمریکا پیوند خورده - و حتی صلح‌طلبی مرتبط می‌کند. اما ترامپ همواره به «سرسـخت» بودن خود افتخار کرده و گفته است برخلاف اوباما، در صورت لزوم از حمله دریغ نمی‌کند. فهرسـت کشورهایی که از ژانویه ۲۰۲۵ (دی ۱۴۰۳) هدف نیروهای آمریکایی قرار گرفته‌اند، قابل توجه است: یمن، سـومالی، عراق، ایران، سوریه و نیجریه، افزون بر حملاتی در حوزه کارائیب مرتبط با ونزوئلا.

برخلاف شـهرتی که او برای غیرقابل پیش‌بینی بودن برای خود سـاخته است، سیاست نئو امپریالیستی ترامپ چندان هم نامنسجم نیست. این سیاست به‌طـور طبیعی از نگاه او به منافع مادی و راهبردی آمریکا - و گاه حتی منافع شـخصی و خانوادگی‌اش - ناشی می‌شـود. درس عراق در قلب رویکرد او قرار دارد؛ همان‌گونه که در مورد ونزوئلا به‌روشنی دیده می‌شود: او دیگر حتی تظاهر نمی‌کند که در آنجا در پی ترویج دموکراسی نیست و خواستار برگزاری انتخابات آزاد نیز نشـده است. سیاست نئوامپریالیستی دوره دوم ترامپ، نوعی بدبینی را که برخی آن را با صداقت اشـتباه گرفته‌اند با سیاسـت اعمال قدرت عریان در خدمت نوعی جهان‌بینی ترکیب می‌کند کـه هم به برتری‌طلبی (اول آمریکا) و هم به گسـترش حوزه نفوذ گرایش دارد که به دکترین «دانرو» معروف شده است که نسخه‌ای تازه از «دکترین مونرو» است. اگر ترامپ همچون پیشینیانش به‌طور ریاکارانه خود را مدافع دموکراسی معرفی نمی‌کند، این به معنای پرهیز از مداخله در امور دیگر کشورها نیست. او و اعضای دولتش آشکارا از همفکران ایدئولوژیک خود در هر کجا که باشند حمایت می‌کنند.

منبع: کانتر پانچ

پرده دیگری از جنایات در جزیره فحشاء

همکاری فرودگاه‌های انگلیس با «اپستین» برای قاچاق کودکان

سرویس خارجی-

افشـاگری‌ها در پرونده جزیره فحشـای اپستین همچنـان ادامـه دارد و گزارش‌ها نشـان می‌دهد فرودگاه‌های انگلیس به «پسـتین» در قاچاق کودکان کمک می‌کرده است.

«ابعاد، ماهیت، ویژگی سیسـتماتیک و گسـتره فراملی جنایات موجود در اسـناد اپستین علیه زنان و دختران آن‌قدر وخیم اسـت که شـماری از آن‌ها می‌تواند بـه طور منطقی و معقول با آسـتانه حقوقی جنایت علیه بشریت منطبق باشد». این ارزیابی هیئتی از کارشناسان مستقل منصوب شده توسط شـورای حقوق بشر سـازمان ملل از اسـناد مرتبط با جزیره فحشای «جفری اپستین» اسـت. به نوشته رویترز تاکنون در این اسناد بیش از ۱۲۰۰ قربانی شناسایی شده‌اند. کارشناسان شـورای حقوق بشـر سـازمان ملل می‌گویند پرونده جزیره فحشای اپستین بالاتر از دولت‌ها یک تحقیق مستقل، جامع و بی‌طرفانه را می‌طلبد. این رسوایی بی‌سابقه تاکنون ده‌ها مقام سیاسـی، اقتصادی، امنیتی و شخصیت‌های هنری و علمی از آمریکا گرفته تا آسیا، اروپا و آفریقا را گرفتار کرده است. بسیاری برکنار یا مجبور به استعفا شده‌اند. در برخی کشورهای اروپایی نیز پلیس تحقیقاتی را در این زمینه آغاز کرده است. در انگلیس رسوایی درگیری خاندان سلطنت در این پرونده به حدی بوده اسـت که برخی می‌گویند ممکن اسـت ایـن پرونده به عمر سـلطنت در انگلیس پایان دهد. از سوی دیگر موضوع استفاده جفری اپسـتین از فرودگاه‌های انگلیس برای قاچاق انسـان، سونامی اتهامات علیه مقامات و نهادهای این کشور را برانگیخته است. روزنامه انگلیسـی گاردین در گزارشی در همین زمینه نوشته اسـت: پس از آنکه «گوردون براون» نخست‌وزیر اسبق انگلیس مدعی شـد جفری اپستین مجرم جنسی آمریکایی از فرودگاه استنسـتد در اسـکس برای «انتقال دختران» استفاده کرده، پلیس انگلیس بررسـی این ادعاها را آغاز کرده اسـت. براسـاس این گزارش، پلیس انگلیس دامنه بررسـی‌های خود درباره ارتباطات اپسـتین با این کشور را گسترش داده و برای نخستین‌بار تأیید کرده است که ادعاهای مربوط به استفاده او از ده‌ها پرواز خصوصی به فرودگاه‌های انگلیس برای قاچاق زنان را بررسـی می‌کند. یکی از منابع ارشد پلیس به گاردین گفت: انتظار می‌رود در پی انتشـار میلیون‌ها سند مربوط به اپستین، سـونامی ادعاها علیه افراد و نهادها مطرح شود. به گزارش مهر گاردین فاش کرد شـورای رؤسـای پلیس ملی(NPCC) اعلام کـرده گروهی ملی برای حمایت از نیروهای پلیس انگلیس که در حال ارزیابی ادعاها پس از انتشـار اسـناد اپستین هستند، تشکیل شده است. تحقیق بی‌بی‌سی در ماه دسامبر(دی) نشان داد ۸۷ پرواز مرتبط با اپسـتین بین اوایل دهه ۱۹۹۰ تا سال ۲۰۱۸ به یا از فرودگاه‌های انگلیس انجام شده است.

نقش امارات در پرونده اپستین

اسـناد جدید منتشر شـده از پرونده‌های جفری اپستین همچنین نشـان می‌دهد که او حدود یک سـال قبل از مرگ مشـکوکش در زندان منهتن در سـال ۲۰۱۹، در حال کار بر روی یک وسـاطت برای انجام معامله‌ای زیرساختی برای غول لجسـتیک اماراتـی «دی پی ورلد» در نیجریه بـود تا یکی از مهم‌ترین بنادر غرب آفریقا تحت کنترل مسـتقیم این شرکت قرار گیرد. به نوشـته وبگاه عربی ۲۱، ایمیل‌های فاش شده از پرونده اپستین که به تابستان ۲۰۱۸ باز می‌گردد و اخیراً توسط وزارت دادگستری آمریکا منتشر شده، نشان می‌دهد که اپستین مذاکرات بین «جیده زایتلین»، رئیس وقت صندوق ثروت ملی نیجریه و سـلطان «احمد بن سـلیم» رئیس سابق «دی پی ورلد» را در مورد سـاخت و بهره‌برداری از پایانه‌های باربری در «لاگوس» و «بادآگری» تسهیل کرده است. به گزارش فارس به نقل از وبگاه عربی ۲۱ «بن سلیم» پنج روز پیش، پس از افشای دوستی نزدیکش با اپستین از سمت خود برکنار شد.

رسوائی مالی دموکرات‌ها

همچنین اسـناد تازه منتشرشده نشان می‌دهد برخی از جمع‌آورنـدگان کلان کمک مالی برای حزب دموکرات آمریکا تلاش کرده‌اند از حمایت مالی جفری اپسـتین، تاجر و مجرم جنسـی محکوم‌شده، بهره‌مند شوند. این تلاش‌ها حتی پس از محکومیت قضائی اپستین و افشای سوءاستفاده‌های جنسی او ادامه داشته است، موضوعی که انتقادهای گسترده‌ای در محافل سیاسی و رسانه‌ای آمریکا برانگیخته است.

بنابر گزارش واشـنگتن‌تایمز، اسـناد به‌دست‌آمده نشان می‌دهند که برخی فعالان جمع‌آوری کمک‌های مالی با هدف تأمین منابع مالی برای کمپین‌ها و نامزدهای دموکرات، با وجود سـابقه محکومیت جفری اپستین، پیگیر دریافت کمک‌های او بوده‌اند. این تلاش‌ها شامل مکاتبات و ملاقات‌هایی با نزدیکان اپستین و شبکه گسترده ارتباطات او در سطح سیاسی و تجاری بوده اسـت. منتقدان می‌گویند این موضوع به‌وضوح سؤال‌های اخلاقی و قانونی درباره اسـتانداردهای جمع‌آوری کمک‌های مالی سیاسـی ایجاد می‌کند و اعتمـاد عمومی به کمپین‌های دموکرات را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

به گزارش فارس به نقل از واشنگتن‌تایمز این افشاگری‌ها از چند جهت حائز اهمیت هسـتند. نخست، نشان می‌دهد که حتی پس از محکومیت، افراد با شـبکه گسترده و منابع مالی قوی می‌توانند نفوذ قابل‌توجهی بر سیاسـت و انتخابات داشته باشند. دوم، شواهد نشـان می‌دهند که اپستین با شبکه‌ای از شخصیت‌های سیاسی، اقتصادی و تجاری در سطح بین‌المللی در ارتباط بوده اسـت؛ از جمله برخی فعالان سیاسی در آفریقا و دیگر نقاط جهان. این امر نشـان می‌دهد که تاثیر اپسـتین فراتـر از مرزهای آمریکا بوده و دامنه آن گسـترده‌تر از تصور عمومی اسـت. در پایان این گزارش آمده است: پرونده اپستین و ارتباطـات او با جمع‌آورندگان دموکـرات، نمونه‌ای از تقاطع قدرت اقتصادی، نفوذ سیاسی و چالش‌های اخلاقی در سیاست آمریکا است.

واکنش هیلاری کلینتون

خبر دیگر از پرونده اپسـتین این که «هیلاری کلینتون» اقدامات دولت ترامپ در مورد پرونده اپسـتین را لاپوشـانی و مخفی‌کاری توصیف کرد. به گزارش شفقنا به نقل از فرانس۲۴ نوشـت: هیلاری کلینتون، وزیر امورخارجه سـابق آمریکا، در مصاحبه‌ای با بی‌بی‌سی دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا را به سـازماندهی «لاپوشانی» پرونده‌های مربوط به جفری اپستین متهم کرد. کلینتون که قرار است در برابر کمیته‌ای از کنگره در مورد این موضوع شهادت دهد، در مصاحبه‌ای در برلین به این شبکه تلویزیونی بریتانیایی گفت: «این پرونده‌ها را منتشر کنید. آنها در حال کندی در انجام آن هسـتند» نام همسر کلینتون، بیل، رئیس‌جمهور سـابق آمریکا مرتبـاً در این پرونده‌ها دیده می‌شـود، اما هیچ مدرکی دال بر دسـت داشتن هیچ یک از کلینتون‌ها در فعالیت‌های مجرمانه فعلاً به دست نیامده است. نام ترامپ هم در بیش از ۵هزار پرونده ۳۸هزار بار تکرار شده یا به وی ارجاع داده شده است.

رشد حیرت‌انگیز خشونت پلیس مهاجرت در آمریکا

خشـونت ماموران اداره مهاجرت و گمرک آمریکا علیه مهاجران طی دوره ترامپ در یک سال گذشته رشدی ۳۵۳درصدی نشان می‌دهد.

افزایش چشمگیر استفاده از زور توسط مأموران اداره مهاجرت و گمرک آمریکا (ICE) پس از آغاز به کار دولت دوم دونالد ترامپ، به یکی از جنجالی‌ترین محورهای مناقشـه بر سر سیاست‌های مهاجرتی کاخ‌سفید تبدیل شده است. ترامپ از ابتدای دوره دوم ریاسـت‌جمهوری، با فرمان‌های اجرایی و تقویت بودجه و اختیارات اداره مهاجرت و گمرک آمریکا (ICE) اولویت خود را بر بازداشت گسترده و اخراج مهاجران غیرقانونی گذاشـت. برخی بر این باورند نفرت ترامـپ از مهاجران به گرایش‌های به‌شـدت نژادپرستانه وی مربوط می‌شود. براساس گزارش رسانه‌های طی یک سال گذشته در شهرهای آمریکا روزانه به‌طور متوسط ۸۰۰ مهاجر بازداشت شده‌اند. گفته می‌شود طی این مدت ۱۶میلیون مهاجر با حکم اخراج مواجه شده‌اند. دموکرات‌ها تهدیـد کرده‌اند که اگر اداره مهاجرت آمریکا رویکرد خود را در اجرای قوانین تغییر ندهد، بودجه وزارت امنیت داخلی را قطع خواهد کرد.

از سوی دیگر اسناد تازه‌ای که از طریق شکایت‌های دسترسی آزاد به اطلاعات منتشر شده، نشان می‌دهد میزان موارد ثبت‌شده «استفاده از زور» در دولت جدید ترامپ ، ۳۵۳درصد افزایش یافته است؛ آماری که منتقدان آن را نشانه‌ای از تشدید رویکرد سـختگیرانه و امنیتی در اجرای طرح «اخراج گسترده مهاجران» می‌دانند. به نوشـته فارس به نقل از رسانه‌های آمریکایی این اسناد که توسط یک نهاد ناظر مسـتقل منتشر شده، جزئیاتی از چندین مورد درگیری میان مأموران و افراد تحت تعقیب یا معترضان ارائه می‌دهد. براساس این گزارش افزایش استفاده از زور، همزمان با جهش در حجم عملیات‌های بازداشت رخ داده است. درست پیش از مراسم تحلیف ۲۰۲۵، آمار بازداشت‌های روزانه حدود ۲۵۰ نفر بود، اما این رقم بعد از مراسم تحلیف به بیش از ۶۰۰ نفر در روز رسید. این افزایش فعالیت، به‌ویژه در قالب «بازداشت‌های جانبی» نیز نمود یافته اسـت؛ یعنی در عملیاتی که برای دستگیری افراد مشخص طراحی شده بود، مهاجران دیگری نیز در مسیر عملیات بازداشت شدند. در یکی از عملیات‌ها، از مجموع ۳۷۰ بازداشت، ۲۲۵ نفر اساساً هدف اولیه مأموران نبودند. در پایان این گزارش آمده است در مجموع، افزایش ۳۵۳درصدی موارد ثبت‌شده استفاده از زور را می‌توان در چارچوب اجرای فشرده و پرشتاب سیاست‌های مهاجرتی دولت ترامپ تحلیل کرد؛ سیاستی که با هدف نمایش اقتدار و تحقق وعده‌های انتخاباتی دنبال می‌شـود، اما در عمل به افزایش اصطکاک میدانی و تشدید مناقشات حقوق بشری انجامیده است.

دیپلماسی نامتعارف

خبر دیگر از آمریکا اینکه نیویورک‌تایمز با انتقاد از روندهای مربوط به دیپلماسی در دولت ترامپ نوشته است: رئیس‌جمهور آمریکا با سپردن مذاکرات هسته‌ای ایران و همچنین مذاکرات صلح اوکراین به اسـتیو ویتکاف و جرد کوشنر، در عمل وزارت خارجه آمریکا را به حاشـیه رانده و نوعی متفاوت از دیپلماسـی را ارائه کرده است. روزنامه نیویورک‌تایمز این رویکرد را نمونه‌ای آشـکار از این باور ترامپ می‌داند که وزارت خارجه و شـورای امنیت ملی- دو نهادی که نزدیک به ۸۰ سـال هماهنگی مذاکرات درباره بحران‌های جهانی را برعهده داشته‌اند- بهتر است در حاشیه بمانند. به گـزارش فارس، نیویورک‌تایمز می‌افزاید: اکنون زوج ویتکاف- کوشـنر به‌عنوان مسئولان اصلی مذاکرات هسته‌ای با ایران و همچنین مذاکرات صلح اوکراین در مرکز توجه قرار گرفته‌اند. هیچ‌یک از این دو دیپلمات به حساب نمی‌آیند. ویتکاف سال‌ها در حوزه تجارت و املاک فعالیت کرده و کوشنر هم تنها سابقه حضور به‌عنوان مشاور ترامپ را در کارنامه سیاسی خود دارد. هرچند کوشنر، نقش مهمی در انعقاد توافقات ابراهیم (توافق عادی‌سازی روابط کشورها با اسرائیل) داشته، اما بیشترین فعالیت او در حوزه‌های مالی و تجاری بوده است. یکی از مهم‌ترین دلایلی که برای اعتماد ترامپ به زوج ویتکاف- کوشنر مطرح شده، هنر معامله‌گری این دو نفر است. نیویورک‌تایمز در این زمینه می‌نویسد که «آنها به زبان معامله‌گران سخن می‌گویند و زمان زیادی را صرف سـخنرانی درباره حقوق بشر یا دموکراسی‌سازی نمی‌کنند.» علاوه بر این، طرف‌های گفت‌وگوی آنها در برخی موارد ارتباط نزدیکی با معاملات تجاری‌ای دارند که خانواده‌های ترامپ و ویتکاف در حال مذاکره درباره آنها هسـتند. این مسئله در عین حال می‌تواند موجب تعارض منافع در مسیر مذاکرات شود. به اذعان این گزارش خانواده ترامپ در دوره دوم ریاست‌جمهوری او میلیاردها دلار سود برده‌اند.

رئیس‌جمهور پرو، از راه نرسیده برکنار شد!

کنگره پـرو «خوزه جری» رئیس‌جمهوری این کشـور را تنها پس از چهار ماه حضور در قدرت و در پی فساد و رسوایی مربوط به دیدارهای مخفیانه با تجار چینی برکنار کرد.

روزنامه ال پائیس اسـپانیا در زمینه بحران سیاسی در کشور پرو نوشته است: پرو با سـقوط هفتمین رئیس‌جمهوری خود در یک دهه، بار دیگر در آسـتانه فروپاشی قرار گرفته اسـت. کنگره پرو با ۷۵ رای موافق و ۲۴ رأی مخالف، خوزه جری را به دلیل جلسات مخفیانه با بازرگانان چینی برکنار کرد. جری که پیش از تصدی سمت رئیس دولت، رئیس کنگره بود همچنین به کسب ثروت غیرقانونی و پذیرش رشـوه و فسـاد در ارتباط با پروژه‌های عمرانی متهم شده است. براساس گزارش‌ها رئیس کنگره پرو تا برگـزاری انتخابات به عنوان رئیس‌جمهوری موقت، اداره امور را برعهده خواهد داشت. به گزارش ایرنا به نقل از روزنامه ال پائیس اسپانیا جری، ۳۹ساله، در ماه اکتبر(مهر)، پس از استیضاح «دینا بلوآرته» رئیس‌جمهوری سابق، ریاسـت‌جمهوری را برعهده گرفت. «بلوآرته» از زمان استیضاح و دستگیری «پدرو کاسـتیو» در سـال ۲۰۲۲ که به مدت یک سال و نیم در این سمت خدمت کرد، رهبری قوه مجریه را برعهده داشت. براساس این گزارشی بی‌ثباتی سیاسی برای پرویی‌ها به امری عادی تبدیل شده است؛ مردمی که با سهولتی شگفت‌آور، روز را با یک رئیس‌جمهوری به شب و با رئیس‌جمهوری دیگری شب را به صبح می‌رسانند. آخرین رئیس‌جمهوری پرو که دوره ریاسـت‌جمهوری خود را به پایان رساند، اوانتا اومالا (۲۰۱۱-۲۰۱۶) بود. در پایان گزارش «آل پائیس» آمده است تنها هشت هفته دیگر، پرویی‌ها نه‌تنها برای انتخاب رئیس‌جمهوری جدید، بلکه برای انتخاب نامزدهای مجلس نمایندگان و مجلس سنا به پای صندوق‌های رای خواهند رفت.

گفتنی است پرو در آمریکای‌جنوبی قرار دارد و با اکوادور، کلمبیا، برزیل، بولیوی و اقیانوس آرام هم‌مرز است. پرو ۳۲ میلیون نفر جمعیت دارد و پایتخت آن لیما است.

نیروهای مسلح یمن:

زمین را زیر پای اسرائیل و آمریکا می‌لرزانیم

سرویس خارجی-

وزیر دفاع و رئیس ستاد کل ارتش یمن، در پیام‌هایی به رهبر جنبش انصارالله، رئیس شورای عالی سیاسی و نیروهای مسلح یمن از آمادگی کامل برای درهم کوبیدن هرگونه حماقت آمریکا یا رژیم صهیونیستی خبر دادند.

موازنه‌هـای امنیتی منطقه غرب آسـیا بیـش از هر زمان دیگری در معـرض بازتعریف قرار گرفته اسـت؛ تحولات یمن نشـان می‌دهد این کشـور از مرحله واکنش‌های مقطعی عبور کـرده و در حال تثبیت خود به عنـوان یک بازیگر بازدارنده در معادلات فرامنطقه‌ای اسـت. تداوم فشارهای نظامی و اقتصادی از سـوی آمریکا و رژیم اسرائیل علیه محور مقاومت، نه‌تنها به تضعیف این جبهه منجر نشده، بلکه به تقویت انسجام و ارتقای ظرفیت‌های بازدارندگی در نقاط مختلف منطقه انجامیده است. در این چارچوب، یمن با اتکا به تجربه سال‌ها جنگ و محاصره، در حال ارسـال این پیام اسـت که هزینه هرگونه ماجراجویی نظامی می‌تواند فراتر از برآوردهای سنتی باشد. پیامی که خواهید خواند بیش از آن‌که جنبه تبلیغاتی داشته باشد، بر تحول واقعی در توانمندی‌های میدانی و اراده سیاسی استوار است و می‌تواند بر محاسبات استراتژیک بازیگران مداخله‌گر تأثیر مستقیم بگذارد.

پیام‌های فرماندهان نیروهای مسلح

به گزارش روز چهارشـنبه «ایرنا» به نقل از پایگاه خبری «العهد»، «محمد ناصر عاطفی»، وزیر دفاع، و «یوسـف حسن مدنی»، رئیس سـتاد کل ارتش یمن، تأکید کردند که نیروهای مسـلح این کشـور برای مقابله با هرگونه تجاوز آمریکا و رژیم صهیونیسـتی و مزدوران منطقه‌ای و محلی آنهـا کاملاً آماده هستند. این موضع دو مقام نظامی ارشد یمن در سه پیام تبریک به مناسـبت ماه مبارک رمضان به «سـید عبدالملک بدرالدین حوثی»، رهبر جنبش انصارالله، «مهدی مشاط»، رئیس شورای عالی سیاسی، و مبارزان قهرمان نیروهای مسلح یمن ارسال شد. این دو مقام نظامی یمنی در پیام تبریک خود به رهبر انصارالله تأکید کردند: «نیروهای مسـلح همزمان به برکت ماه رمضان، با تکیه بر خـدا و توکل به او و با قاطعیت اعلام می‌کنند که برای مقابله با هرگونه شرایط اضطراری یا اقدام احمقانه‌ای که توسط دشمن آمریکایی یا صهیونیستی انجام شود، کاملاً آماده هستند.

در سومین پیام تبریک خطاب به رزمندگان یمنی اعلام کردند: «ای مدافعان عزت و پایداری، ای نگهبانان حاکمیت و محافظان ایمان، با فرا رسـیدن ماه مبارک رمضان، ماه صبر و مبارزه، مایه خرسندی و افتخار است که بالاترین درودها، تبریک‌ها و برکات رهبری انقلابی، به نمایندگی از عالم و مجاهد گرامی، عبدالملک بدرالدین حوثی، را به شما ابلاغ کنیم، رهبری که در هر محفلی بالاترین سـتایش خود را نثار شما و به قهرمانی و فداکاری‌های بزرگ شما افتخار می‌کند، فداکاری‌هایی که بدون آن هیچ ملتی پایدار نمی‌ماند.»

حضور آمریکا به نفع هیچ کس نیست

همچنین سرپرست دولت نجات ملی یمن مستقر در صنعا گفت: «اعزام نیرو و تجهیزات نظامی آمریکا به منطقه، به نفع امت اسلامی یا هیچ طرفی در منطقه ما نیست.» به گزارش «ایسنا»، «محمد مفتاح» گفت: «صنعا به هرگونه طرف داخلی یا خارجی درباره ورود به هرگونه ماجراجویی علیه یمن هشـدار می‌دهد.» مفتاح در ادامه از عربسـتان خواسـت تا در مسیر کاهش تنش حرکت کند. وی افزود: «بهتر اسـت عربستان در مسیر کاهش تنـش حرکت کند تـا در نهایت به توقف حملات، برداشـتن محاصره، اجرای نقشـه راه و پرداخت حقوق مردم و اسـتیفای حقوق قانونی آنها دست یابیم.»

هشدار انصارالله خطاب به عربستان

خبر دیگر آن‌که «علی دیلمی»، عضو دفتر سیاسی جنبش انصارالله یمن، تأکید کرد: «مقامات سـعودی همچنان در مسیر توهمات تسلط ب